

AKI TAKASE JAPANIC
THEMA PRIMA

AKI TAKASE JAPANIC Thema Prima

Budapest Music Center Rec., 2019, 47:01

Hudební dráhu japonské pianistky a skladatelky Aki Takase, bytující v Berlíně, sledujeme už čtyřicet let a oceňujeme její vazby na Alexandra von Schlippenbacha (samozřejmě), Hana Benninka, Rudiho Mahala, Janu Koubkovou (překvapivě) a desítky dalších. Náleží mezi ně nově i turntablista a elektronik DJ Illvibe, náležející do kvintetu Japanese, se kterým Takase nahrála deset skladeb alba *Thema Prima* v budapeštském BMC Studiu v srpnu 2018. Kolektivek svými nepřebornými výkony obohacují saxofonista Daniel Erdmann, kontrabasista Johannes Fink a bubeník Dag Magnus Narvesen. A jak už to občas bývá, nová spojení vybuchují nečekané výkony, tato skvadra se komprovizačně rozjamovala, vyblouznila jeden přes druhého, hledala a nacházela konglomerát různorodých přístupů a postupů, roztékala, ba rozšmelcovala své rozbalamucované pokušitelství, tu velebivě zamelodizované (s jemným saxem), onde smýčivostně zbrklé (s úhozovou nadržaností bicích). Sama Takase v tomto proměnlivostním chvatu návalně i rozjímavě skáče do pomyslného proudu, rozcimprovává ho i rozkomíhává, zavíjí i rozvíjí, místy s injekcemi výkřikového dialogu. Když se z tohoto polokalamitního výbušnění (viz pocta Budapešti) vymknou nebo když klavír přešaltuje uprostřed skladby a otevře proměnu, zanotují si, jak zákon káže, s rozjívenou tancechtivostí nebo naopak se zprekérňovanou vrtošivostí. Připadá mi, že na jejich semaforu svítí neustále zelená a pobízí je k další nákypné akci, vybičované (třeba) do hlasového chaosu. Jejich koumácká sóla jsou obnaživá a rozčechrají se vbrzku do expresní expresivnosti celku, rozdiveně jurodivého či odhodlaně srůstového. Závěrečná *Madam Bum Bum* tuto melanž dovrší dorytmovaným hlasovým cukrátkováním, kvazizromantičným až ke spiklecké paskvilnosti a k dogroteskování. K čemuž mohu jen doložit, že všech deset nabídnutých témat je prima a stojí za zopakovaný poslech.

Z. K. Slabý